

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CXXXVII.

Vydána dne 19. prosince 1919.

Obsah: (Čís. 648.—657.) 644. Zákon, jímž zřizuje se v Praze státní konservatoř hudby. — 649. Zákon, jímž zřizuje se instruktoriát pro podniky ku přechovávání cizinců. — 650. Nařízení, jímž se mění nařízení ministerstva kultury a vyučování, vydané v době s ministerstvem orby, zemské obrany a veřejných prací ze dne 24. února 1914, č. 53 ř. z., a jímž se zakazují absolventi hospodářských akademií v Čechách do skupiny B postupového schématu dle § 52 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. — 651. Nařízení, kterým se mění a doplňuje nařízení ministra spravedlnosti ze dne 21. srpna 1916, č. 268 ř. z., o opatřeních pro právní čekatele (právní praktikanty, auskultanty, kandidáty advokacie a notářství), kterým bylo válkou konáno jejich civilní služby znemožněno. — 652. Nařízení, jímž se mění nařízení ministerstva spravedlnosti vydané ve shodě se súčastačnými ministerstvy dne 28. prosince 1918, č. 102 Sb. z. a n., stran odložení účinnosti některých předpisů zákona o pojišťovací smlouvě. — 653. Nařízení o stíhání podloudného vývozu. — 654. Zákon, kterým se zřizuje kancelář prezidenta republiky. — 655. Zákon, kterým se zřizuje rozhodčí komise pro úpravu služebního poměru zřízenců v kovodělném průmyslu. — 656. Vyhláška, že se opravuje tisková chyba v zákoně ze dne 18. listopadu 1919, č. 621 Sb. z. a n., kterým se mění zákon ze dne 2. listopadu 1918, č. 8 Sb. z. a n., jímž se zrušuje zabavení jmění pro činy velezrádné. — 657. Nařízení, jímž upravují se služební požítky dozorkyň vězňů.

Čís. 648.

Zákon ze dne 4. prosince 1919,**jímž zřizuje se v Praze státní konservatoř hudby.**

§ 1.

Pražská konservatoř hudby jest ústav státní s českou vyučovací řecí.

§ 2.

Provésti tento zákon ukládá se ministerstvu školství a národní osvěty ve srozumění s ministerstvem financí.

§ 3.

Zákon ten nabývá platnosti dnem 1. ledna 1920.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Habrman v. r.

Čís. 649.

Zákon ze dne 4. prosince 1919,**jímž zřizuje se instruktoriát pro podniky ku přechovávání cizinců.**

§ 1.

Pro podniky živnostenské ku přechovávání cizinců ustanovuje se instruktoriát, podřízený ministerstvu průmyslu, obchodu a živností.

§ 2.

Činnost instruktora tohoto vztahuje se na hotely, pensionáty a hostince v celé oblasti republiky Československé, zabývající se po živnostensku přechováváním cizinců.

Instruktor dohlíží k tomu, aby podniky jmenované vyhovovaly všem požadavkům vzorného ubytování cizinců. Majitelé jejich, nebo jejich zástupci jsou povinni dovoliti jemu vstup do všech místností, provozování živností sloužících, vykáže-li se legitimací ministerstva průmyslu, obchodu a živností.

Na zjištěné nedostatky a vady má instruktor majitele podniku upozorňovati a nápravu v zájmu podniku doporučovati.

Instruktor není oprávněn revidovati obchodní vedení podniků, t. j. nahlížeti do knih a korespondence.

Instruktor pomáhá radou i skutkem při zakládání, vybudování a vedení jmenovaných podniků, aby vyhovovaly požadavku shora uvedenému.

V tomto směru má úlohu bezplatného poradce, na něhož se ve všech otázkách bude lze obrátiti.

Živnostenské úřady jsou povinny, vyslechnouti instruktora včas jako znalce, by zjistily způsobilost místností, sloužících přechovávání cizinců.

§ 3.

Instruktor povinen jest o výsledcích svých revidací podávati zprávy ministerstvu průmyslu,

obchodu a živností, příslušným ústavům na zvelebování živností, odborným ústředním organizacím hostinských a svazům pro povznesení návštěvy cizinců a činiti návrhy na povznesení tohoto odvětví živností.

Na návrh jeho může býti osvědčeným podnikům vysloveno uznání ministerstva průmyslu, obchodu a živností. Podniky ty budou v adresáři, jež ministerstvo průmyslu, obchodu a živností bude každého roku vydávati, zvlášť vyznačeny.

Podniky nevyhovující budou z adresáře toho vyloučeny.

§ 4.

Instruktor požívá při svých úředních výkonech ochrany veřejného úředníka a podroben jest ustanovením, platným pro státní zřízení.

Působnost jeho upravena bude zvláštní instrukcí.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedení jeho ukládá se ministru průmyslu, obchodu a živností.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Heidler v. r.

Čís. 650.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919,

jmž se mění nařízení ministerstva kultu a vyučování, vydané v dohodě s ministerstvem orby, zemské obrany a veřejných prací ze dne 24. února 1914, č. 53 ř. z., a jmž se zařazují absolventi hospodářských akademií v Čechách do skupiny B postupového schématu dle § 52 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z.

§ 1.

Odstavec 6. nařízení ministerstva kultu a vyučování ze dne 24. února 1914, č. 53 ř. z., pokud jim určeno bylo, že hospodářské akademie sluší považovati za školy střední ve smyslu § 52, odstavec 3. zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., se zrušuje ve svém nynějším znění a bude zníti takto:

„6. hospodářské střední školy, střední lesnické školy, střední školy vinařské, ovocnické a zahrádknické“.

§ 2.

Absolventi hospodářských akademií v Čechách, kteří složili příslušné zkoušky, a kteří příjímání budou do služby státní, pokud pro dotyčné služební odvětví předepsána jest vyšší kvalifikace

než absolvování střední školy, buďtež zařazeni do skupiny B schématu pro časový postup úředníků státních dle § 52 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. Absolventi těchto akademií, kteří jsou již ve službě státní ustanoveni v takovém služebním odvětví, pro které jest předepsána vyšší kvalifikace než absolvování střední školy, přerazují se do skupiny B téhož schématu. Práva již dříve nabytá se tím nemění.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 4.

Provedením jeho pověřují se veškerá ministerstva.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Veselý v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Prášek v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Franke v. r.

Hampl v. r.

Houdek v. r.

Čís. 651.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919,

kterým se mění a doplňuje nařízení ministra spravedlnosti ze dne 21. srpna 1916, č. 268 ř. z., o opatřeních pro právní čekatele (právní praktikanty, auskultanty, kandidáty advokacie a notářství), kterým bylo váleku konání jejich civilní služby znemožněno.

Na základě zákona ze dne 28. října 1918, č. 11 Sb. z. a n., a čís. nařízení ze dne 17. srpna 1916, č. 262 ř. z., se nařizuje:

Článek 1.

§ 3 nařízení ministra práv ze dne 21. srpna 1916, č. 268 ř. z., mění se takto:

Pro kandidáty advokacie, ať byli zapsáni do seznamu kandidátů nastupující vojenskou službu neb teprve vystoupivše z ní, tu však jen, když do roka po vykonání právnických studií nastoupili vojenskou službu a alespoň do roka po tom, kdy z ní vystoupí, vstoupí do praxe, platí tato ustanovení:

1. Vojenská služba, i v československém vojsku, započte se do sedmiletého praktického zaměstnání (§ 2 adv. ř.), i do doby, kterou kandidát dosáhnuv doktorské hodnosti má ztráviti u advokáta (§ 2, lit. b) adv. ř.).

K advokátní zkoušce může však býti připuštěn kandidát, prokáže-li kromě ostatních zákonných požadavků (§ 3 adv. ř.), že skutečně dovrší alespoň 6 měsíců praxe u soudu (§ 2, lit. a) adv. ř. a zákon z 24. prosince 1910, č. 1 ř. z. z r. 1911), a dva roky praxe u advokáta (§ 2, lit. b) adv. ř.).

Kandidátům však sloužícím dále ve vojsku československém od požadované praxe odpočte se tato služba nejvýše až do 1 roku, takže jim stačí vykázati celkové praxe nejméně 1 rok u advokáta a šest měsíců u soudu, je-li jejich celková vojenská služba za války delší 4½ roku.

2. Výhod těchto účastní jsou i ti, jichž služební poměr po povolání k vojsku byl zrušen bez jejich vůle a nikoli disciplinárním nálezem.

O započtení vojenské služby do praxe kandidáta advokacie rozhoduje nehledě k § 7 výbor advokátní komory, v jehož seznamu jest zapsán kandidát v době, kdy o započtení požádá (§ 30, odst. 3, adv. ř.). Za místo praxe, jejíž započtení se povolí, považuje se sídlo komorního výboru, který k rozhodnutí jest povolán anebo jinak by byl povolán (§ 7).

Článek 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provéstí je náleží ministru spravedlnosti.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Klofáč v. r.
Sonntag v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Prášek v. r.	Hampel v. r.

Houdek v. r.

Čís. 652.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919,

jmž se mění nařízení ministerstva spravedlnosti vydané ve shodě se súčasnými ministerstvy dne 28. prosince 1918, č. 102 Sb. z. a n., stran odložení účinnosti některých předpisů zákona o pojišťovací smlouvě.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a čl. 2. zákona ze dne 28. října 1918, č. 11 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

§ 168 zákona ze dne 23. prosince 1917, č. 501 ř. z., o smlouvě pojišťovací zní:

„Předpisy tohoto zákona, jež dle § 167 nenabýly účinností již dne 1. ledna 1918, nabudou

účinnosti teprve dnem, který bude později určen.

Následující předpisy i s příslušnými obmezeními smluvní svobody vztahují se též na pojišťovací poměry, jež tu budou dne, který později bude ustanoven:

1. předpisy § 29 o prodlení při placení prémie, když se započalo pojištění a předpis § 124, odst. 3. s tím souvislý. Tyto předpisy nevztahují se však ku prémie splatné před oním dnem, který později bude určen;

2. předpisy §§ 43—46 o oprávněních pojišťovacích agentů, avšak jen pokud v úvahu přicházejí právní jednání, jež byla provedena po onom dni, který později bude určen; pak předpisy § 47, odst. 1. o významu vědomosti pojišťovacích agentů, pokud této vědomosti nabyli po onom dni, který později bude uveden; posléze předpisy § 47, odst. 2.;

3. předpisy §§ 79—88 o pojištění budov proti ohni“.

§ 2.

Článek III., odst. 1. věta druhá ministerského nařízení ze dne 24. prosince 1917, č. 502 ř. z., zní:

„Předpisy §§ 1, 3, č. 3., §§ 4 a 5 tohoto nařízení nabudou účinnosti teprve dnem, který později bude určen“.

§ 3.

Článek III., odst. 1. ministerského nařízení ze dne 29. prosince 1917, č. 521 ř. z., zní:

„Předpisy čl. I., č. 3, 4, 5, 6 a 7, odst. 1. nabudou účinnosti teprve dnem, který později bude určen“.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a přísluší je provéstí ministerstvu spravedlnosti ve shodě s ministerstvem vnitra, obchodu a financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Klofáč v. r.
Sonntag v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Prášek v. r.	Hampel v. r.

Houdek v. r.

Čís. 653.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919

o stíhání podloudného vývozu.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uherského zák. čl. LXIII z r. 1912, a čl. L z r. 1914, nařizuje se toto:

§ 1.

Vývoz a jakákoliv přeprava předmětů potřeby přes hranice republiky do cizího území bez řádného povolení vydaného oprávněnými činiteli jsou zakázána.

§ 2.

Předměty potřeby rozuměny jsou movité věci, sloužící přímo neb nepřímo k ukojení potřeb lidských a potřeb zvířat domácích.

§ 3.

Protizákonný vývoz těchto předmětů potřeb trestá se dle ustanovení důchodkového trestního zákona.

Nezávisle na těchto trestech důchodkového trestního zákona může býti uložen pachateli a osobám při vývozu neb pokusu jeho spolupůsobilým trest vězení až do 6 měsíců.

Kromě toho propadá zboží zadržené bez náhrady ve prospěch přebytků důchodkových pokut bez ohledu na to, komu náleží a zda bylo proti určité osobě zavedeno trestní důchodkové řízení.

Mimo trest může býti též uznáno, že živnostenské oprávnění potrestaných osob se ztrácí na vždy, nebo na určitou dobu, nebo jde-li o reálnou živnost, že se zapovídá její výkon na určitou dobu.

Trest vězení dle druhého odstavce tohoto paragrafu, propadnutí zadržného zboží a odnětí živnostenského oprávnění vyslovují okresní politické správy; z nálezu jejich lze se odvolati na zemskou správu politickou, jež rozhodne konečně.

Odvolání jest podati u okresní politické správy, která nález vydala, do 3 dnů počítajíc po vynešení nálezu nebo doručení.

§ 4.

Nářizení to nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 5.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr financí, ministr vnitra a ministr pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Winter v. r.

Habrman v. r.

Dr. Franke v. r.

Klofáč v. r.

Houdek v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Veselý v. r.

Sonnátg v. r.

Prášek v. r.

Staněk v. r.

Dr. Heidler v. r.

Hampel v. r.

Čís. 654.

**Zákon ze dne 5. prosince 1919,
kterým se zřizuje kancelář prezidenta republiky.**

§ 1.

K obstarávání věcí, jež spadají do oboru působnosti prezidenta republiky, zřizuje se kancelář prezidenta republiky (civilní a vojenské oddělení). Titul i hodnost jejího přednosty určuje prezident republiky.

§ 2.

Úředníci a zřizenci kanceláře prezidenta republiky jsou státními úředníky a zřizenci; jmenuvati je přísluší prezidentu za spolupodpisu ministerského předsedy.

§ 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provéstí jej ukládá se ministerskému předsedovi.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r. |

Čís. 655.

Zákon ze dne 5. prosince 1919,

kterým se zřizuje rozhodčí komise pro úpravu služebního poměru zřizenců v kovodělném průmyslu.

§ 1.

Pro úpravu služebního poměru zřizenců v kovodělném průmyslu zřizuje se rozhodčí komise.

§ 2.

(i) Za členy rozhodčí komise jest povolati:

- a) 3 zástupce zaměstnavatelů;
- b) 3 zástupce zřizenců;
- c) 3 osoby nestranné, které sepatří žádně z těchto skupin a mají potřebné znalosti a schopnosti posouditi poměry v kovoprůmyslu.

(e) Zástupce zaměstnavatelů jmenuje ministr průmyslu, obchodu a živností z osob navržených zúčastněnými sdruženími zaměstnavatelů, zástupce zřizenců z osob navržených zúčastněnými sdruženími zřizenců jmenuje ministr sociální péče, po jedné osobě nestranné ministr sociální péče, ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr veřejných prací.

(s) Za členy každé skupiny je podle týchž zásad ustanoviti náhradníky. Náhradník nastoupí na místo člena, nemůže-li se tento zúčastniti schůze nebo přestal-li býti členem komise.

§ 3.

(1) Ministr sociální péče jmenuje z nestranných osob předsedu a jeho náměstka a vezme je do slibu.

(2) Veškerí členové rozhodčí komise slíbí před zahájením jednání do rukou předsedy, že budou vykonávat úřad podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a zachovají úřední tajemství. Vykonání slibu jest zaznamenáno zápisem.

(3) Úřad člena (náhradníka) jest čestný.

§ 4.

(1) Ministr sociální péče může zbavit úřadu člena nebo náhradníka, zanedbává-li tento svých povinností nebo ztratí-li volební právo do obecního zastupitelství.

(2) Právo toto přísluší ministru průmyslu, obchodu a živností a ministru veřejných prací stran členů jimi jmenovaných.

§ 5.

(1) Rozhodčí komise jest schopna usnášeti se, je-li přítomno všech 9 členů nebo jejich náhradníků.

(2) Komise se usnáší prostou většinou hlasů; předseda hlasuje jen při rovnosti hlasů.

(3) O průběhu a obsahu jednání, jakož i o výsledku hlasování jest sepsati zápis.

§ 6.

(1) Schůze komise svolává předseda písemně.

(2) Nedostaví-li se zástupci jedné skupiny zájemníků vůbec ani jich náhradníci bez omluvy uznané předsedou za důvodnou, jednání se odročí a předseda svolá znovu komisi s upozorněním, že při novém jednání rozhodnou o sporné věci osoby nestranné spolu s předsedou bez ohledu na to, zda-li ta nebo ona skupina k jednání se dostavila, čili nic. V tomto případě zdrží se zástupci dostavivší se skupiny hlasování.

(3) Zástupci a náhradníci skupiny, jejichž bezdůvodným nedostavením se jednání bylo zmařeno, jsou povinni nésti společně a nerozdílně náklady zmařeného jednání; mimo to může jim předseda uložit pořádkovou pokutu, každému do výše 2000 Kč.

§ 7.

Úkolem rozhodčí komise jest, aby zprostředkovala při urovnání sporu vzniklého ze služebního poměru zřízenců kovodělného průmyslu nebo spor rozhodla nálezem.

§ 8.

(1) Nepodaří-li se rozhodčí komisi věc smírně urovnati, vyslechne v ústním řízení strany (zástupce zúčastněných organizací), podle potřeby svědky a znalce, jež může vzíti do slibu.

(2) Rozhodčí komise může svědky a znalce donucovati k dostavení se pořádkovými pokutami až do výše 500 Kč.

§ 9.

(1) O přípustném počtu zmocněnců, kteří strany zastupují, rozhodne komise, jež je také oprávněna zkoumati platnost jejich plné moci, mimo to musí strany oznámiti rozhodčí komisi v dané lhůtě osoby, jimž se má dodatí nález. Neučiní-li tak strany, určí tyto osoby ze stran komise sama.

(2) Nedostaví-li se strana řádně k jednání obesaná bez dostatečné omluvy, zřídí jí komise na útraty opatrovníka a obešle stranu i jejího opatrovníka k novému jednání s pohrůzkou, že při něm bude ve věci vydán nález bez ohledu na to, zda strana nebo její opatrovník jednání se zúčastní.

(3) Při jednání před komisí jest veřejnost vyloučena.

(4) Pro řízení před komisí jest užití obdobně ustanovení o řízení u živnostenských soudů.

§ 10.

(1) Po provedeném řízení rozhodčí komise vydá nález, který předloží předseda ministerstvu sociální péče ke schválení. Schválení může býti odepřeno jenom tehdy, odporuje-li nález zákoným ustanovením.

(2) Schválený nález vyhlásí rozhodčí komise veřejně; nález nabude účinnosti pro všechny zaměstnavatele a zřízence, na něž se vztahuje, za měsíc po doručení jeho vyhotovení zástupcům stran, neobsahuje-li jiného ustanovení o počátku své působnosti. Vyhotovený nález musí obsahovati jména členů komise a zúčastněných stran, nebo jejich zástupců.

(3) Ustanovení odstavce 1. a 2. platí také pro smír, jež strany snad sjednají.

(4) Působnost komise skončí, když služební poměr bude upraven pravoplatným smírem nebo nálezem.

§ 11.

Smír anebo nález nahraňuje služební smlouvu mezi zaměstnavatelem a zřízencem, na něž se smír nebo nález vztahuje, pokud služební smlouva není pro zaměstnance příznivější.

§ 12.

Pokuty podle tohoto zákona uložené připadají státní pokladně na úkony sociální péče; vymáhá je politický úřad I. stolice.

§ 13.

Všechna jednání a listiny, týkající se působnosti rozhodčí komise, jsou osvobozeny od kolův a poplatků.

§ 14.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby v dohodě se zúčastněnými ministry rozšířil nařízením působnost tohoto zákona od případu k případu i na spory, které by v budoucnu vznikly ze služebního poměru mezi zaměstnavateli a zřízenci v kovodělném průmyslu.

§ 15.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 16.

Ministru sociální péče se ukládá, aby jej provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.

Čís. 656.

Vyhláška ministerstva vnitra v dohodě s ministerstvem spravedlnosti ze dne 14. prosince 1919,

že se opravuje tisková chyba v zákoně ze dne 18. listopadu 1919, č. 621 Sb. z. a n., kterým se mění zákon ze dne 2. listopadu 1918, č. 8 Sb. z. a n., jímž se zrušuje zabavení jmění pro činy velezrádné.

V zákoně ze dne 18. listopadu 1919, kterým se mění zákon ze dne 2. listopadu 1918, č. 8 Sb. z. a n., jímž se zrušuje zabavení jmění pro činy velezrádné, vyhlášeném v částce CXXXI. Sb. z. a n. z r. 1919 pod č. 621, má třetí řádek § 3 správně zníti:

„musil vynaložiti na řádnou správu tohoto jmění“ a nikoli „nebo soud, jemuž přikázána byla správa jmění.“

Švehla v. r.

Dr. Veselý v. r.

Čís. 657.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. listopadu 1919

Jímž upravují se služební požitky dozorkyň vězňů.

§ 1.

Pro dozorkyně vězňů určuje se tato stupnice služného:

Stupeň	Korun
1	2109
2	2304

Stupeň

Korun

3	2508
4	2700
5	2904
6	3108
7	3300
8	3504
9	3708
10	3900
11	4104
12	4308
13	4500

Postup do 2—10 stupně služného děje se po 2, do 11—13 stupně po 3 letech ztrávených v předcházejícím stupni a započítatelných do výslužby.

Podmínkou postupu jest uspokojivý výkon služby. Vyloučení z postupu může nastati jen výrokem kárným. Vypočítává-li se předepsaná služební doba pro postup do vyššího stupně platového, nebudiž přihlíženo k době, která dle předpisů platných pro dozorce vězňů není do tohoto postupu včítatelnou.

O postupu do vyššího stupně platového budiž vyhotoven dekret a v něm uveden den nápadu vyšších požitků.

Počátek služební doby včítatelné do postupu odpovídá počátku služební doby dle § 8 nařízení ministerstva spravedlnosti ze 7. března 1914, č. 24 Věstníku. Jest tedy den nápadu počátkem služební doby ve vyšším stupni platovém.

§ 2.

Dozorkyním vězňů přísluší za dosavadní činnostní (aktivitní) přídavek nadále přídavek místní, jenž činí: pro Prahu a předměstí pražská, patřící dosud do I. třídy činnostních přídavků, 50% služného, nejvýše však 2000 K, v ostatních místech I. třídy, jakož i v místech II. třídy 90%, v místech III. třídy 80% a v místech IV. třídy 70% z částek vyplývajících pro Prahu.

Částky připadající na místní přídavky upravují se vždy na nejbližší vyšší obnos dělitelný dvanácti, pokud nejsou touto číslicí dělitelný.

§ 3.

Starobní přídavky se zrušují.

§ 4.

Dozorkyně vězňů již ustanovené přeřaděny budou do téhož stupně platového podle tohoto nařízení, v němž nyní jsou, při čemž bude se postupovat stejně jako při přeřadování dozorců vězňů podle zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n.

Ty, které již do 1. září 1919 dosáhly starobního přídatku od 200—400 K, zařaděny budou o jeden stupeň platový, ony, které dosáhly starobního přídatku 500—700 K o dva stupně výše.

§ 5.

Ve příčině nároku a výměry odpočivného (odbytného) plati pro dozorkyně vězňů předpisy vydané pro státní zaměstnance kategorie siuhů vylučující ony, jimiž upravují se nároky pozůstalých a nárok na pohřebné (úmrtní kvartál).

§ 6.

Ustanoveními §§ 1—3, 5, mění se předpisy §§ 26—29, 32, nařizení ministerstva spravedlnosti ze dne 7. března 1914, č. 24. Věstníku.

§ 7.

Nařizení toto jest účinným od 1. září 1919; platnost jeho nastává dnem vydání; provedením jeho pověřuje se ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Veselý v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Prášek v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Franke v. r.

HAMPL v. r.

Houdek v. r.